

3 минулого волинського спорту

Першою організацією фізичного виховання на західних землях України було гімнастичне товариство "Сокіл", створене польською шляхтою у Львові в лютому 1867 року. У лютому 1895 року у Львові офіційно зареєстроване перше міське українське гімнастичне товариство "Сокіл".

На Волині фізкультурний та спортивний рух розвивався дуже повільно. Не було належної матеріальної бази, спортивного інвентаря. Спортивне спорядження вироблялося кустарним способом у незначних кількостях. Активніше український спортивний рух на Волині почав розвиватися з кінця 1935 року зі створенням спортклубу "Горинь". У 1932 році в м. Рівне відбулося відкриття стадіону. Відразу після "возз'єднання" Західної України з Радянською Україною спортивні організації, товариства, клуби Союзу були розпущені, а спортивні бази, інвентар націоналізовані.

Спортивний літній сезон 1940 року першими відкрили футболісти. У змаганнях на першість Рівненщини з футболу у 1941 році взяли участь 39 команд, з них 12 — сільські. Крім футболу, інколи проходили змагання з шахів, плавання (плавання), стрибків у воду з 3-метрової вишки.

У перші повесні роки труднощі з розвитком фізкультури та спорту були пов'язані з відбудовою зруйнованого під час війни.

Голови райспорткомітетів не займалися своєю основною роботою. Зустрічалися випадки втручання партійних органів у проведення спортивних змагань. Головою Мізоцького райспорткомітету т. Дроздом був організований районний шаховий турнір. Та перед початком змагань перший секретар райкому КП(б)У т. Засць віддав наказ заборонити проведення турніру, мотивуючи тим, що голова райспорткомітету повинен відбутися в село на виконання чергового завдання райкому. На честь дня побиття рекордів у Вербському районі було заплановано проведення змагань з велоспорту. Але голова райвиконкому т. Чуфоров грізним окриком припинив змагання і дав наказ голові комітету фізкультури відправитись на станцію для зустрічі переселенців. Це все уривки із звіту про роботу Рівненського обласного комітету у

справах фізкультури та спорту за 1950 рік.

В наступних звітах за 1951—53 рр. вказувалося, що обласний комітет по фізкультурі та спорту перебував у повній залежності від виконкому Ради трудящих. Масовість у проведенні змагань відсутня. В першості міста з легкої атлетики (1952 р.) брало участь 17 чоловік і всі від товариства "Динамо".

І все-таки у 1953 році з'являються перші майстри спорту. Цього звання були удостоєні рівняни О. Цветков та В. Юанов (стрільба). Через два роки О. Цветков став чемпіоном України зі стендової стрільби.

Перша міжнародна спортивна зустріч в нашому місті відбулася 22 листопада 1957 року у приміщенні музично-драматичного театру.

Зустрічалися важкоатлети м. Рівне та ПІР. Перемогли господарі.

У кінці 50-х років почалися змагання мотогогонщиків на гаревій доріжці (спідвей). Перший старт на Рівненському мотодромі відбувся 24 травня 1959 року. Змагання проходили на мотоциклах 125 см., куб. 350 см. куб. та 750 см. куб.

На початку 60-х років був організований спортивний клуб "Райдуга", який в першому клубному чемпіонаті країни посів 3-є місце і був нагороджений бронзовими медалями. Цей успіх був повторений у 1966 році.

У вересні 1983 року в нашому місті побудовано новий, сучасний стадіон технічних видів спорту, який і сьогодні є найкращим в Україні. Рівненська команда "Сигнал" стала триразовим чемпіоном Союзу. І. Марко — чемпіоном Європи серед юнаків. На Рівненщині вирости та змужніли десятки спортсменів, які своїми чемпіонськими виступами на міжнародній та всесоюзній арені примножували здобутки українського спорту. Найбільш прославленими серед місцевих спортсменів є велогонщик Олег Чужда та веслувальник Юрій Гурін, триразовий чемпіон світу на байдарках.

Олександр БУЛИГА.